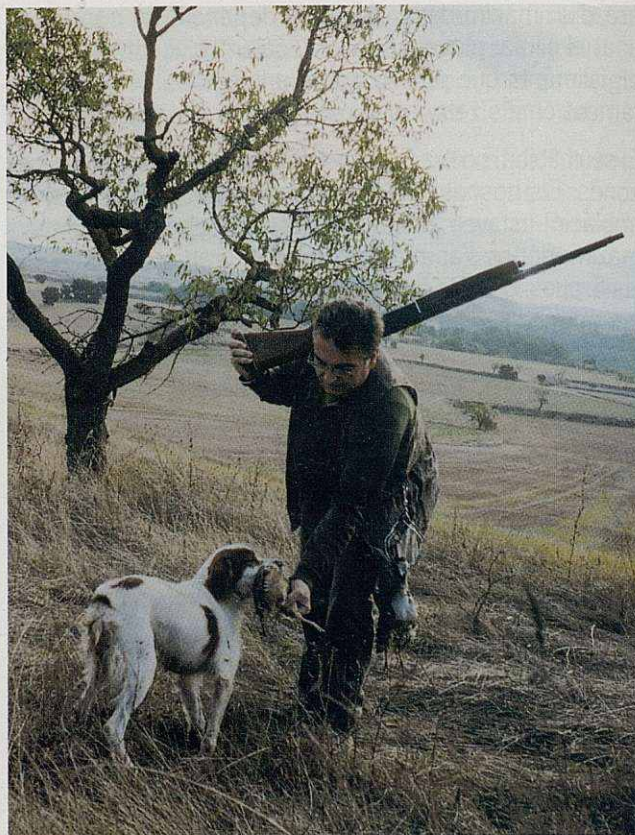


Caçadors

En el transcurs d'aquests últims 50 anys, ha evolucionat l'entorn, i també ho ha fet el caçador. Abans, diria que la caça estava més arrelada a la gent dels pobles i a la pagesia que es trobava més a prop dels llocs on es practicava, i que disposava d'uns mitjans de locomoció primaris i escassos, que feien difícils i complicats el trasllats d'un punt a l'altre. La part més important de caçadors, residia i vivia als pobles i cases de pagès, encara que a les ciutats també n'hi havien, sobretot entre les classes benestants. Ja tenim doncs el tipus mitjà de caçador del segle passat: home que sortia al camp a peu, des de casa, del poble o de la masia i a quatre passes ja tenia la zona on caçar, amb els seus gossos o sense. En un primer temps, durant tot l'any, i més tard quan es van establir vedes, en el dies permesos. També hi havia algun privilegiat amb prous recursos econòmics que, encara que visqués a la ciutat, disposava de cotxe, i podia accedir amb aquest als llocs de caça. Autèntics afeccionats eren els que viatjaven amb el seu gos i morrió amb el tren o cotxe de línia. També n'hi havia algun, ara no masses. Més tard, al poder se accedir fàcilment a l'adquisició d'un automòbil, i també en haver-se traslladat molta població del camp a la ciutat, ha fet que l'origen de molts afeccionats avui en dia, procedeixi de pobles grans i ciutats. Hi ha caçadors que, cada dia que surten a caçar, fan grans trajectes per carretera, per acostar-se al lloc on practiquen aquesta afecció, i disposen de bons "tot-terrenys" proveïts d'excel·lents remolcs per portar els gossos.

L'edat mitjana dels caçadors, en cada temporada que passa, és més alta, ja que la joventut difícilment es llença a aquesta afecció, per la incompatibilitat que té el sortir de festa i el matinar, i així el cens dels caçadors, amb el pas del temps, està integrat per gent cada cop més gran.



Jo diria: que aquesta "espècie", hauria d'estar també relacionada en el llibre vermell, d'espècies en perill d'extinció. Sort tenim, encara que, en aquest lent descens del nombre d'afeccionats van apareixent noves incorporacions femenines, que seguint el procés normal de "desmasclitació" que hi ha arreu, també passa en el món de la caça. Benvingudes siguin aquestes novelles caçadores al col·lectiu quasi "d'avis caçadors".



L'alcalde i el president de la Societat de Caçadors de Santa Eulàlia de Ronçana, amb directius de la Federació Catalana de Caça, el cap d'Activitats Cinegètiques de Medi Ambient, el cap dels Agents Rurals del Vallés Oriental i els professors i alumnes d'ESO, participant en la repoblació de perdius, conills i faisans, lliurats als terrenys de la part alta de Santa Eulàlia, el març del 2007.